A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített második tanács)

2025. február 5.*

„Intézményi jog – A Bíróság ideiglenes intézkedést elrendelő végzése végrehajtásának részleges elmulasztása egy tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban – Kényszerítő bírság – Követelések beszámítás útján történő beszedése – Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 101. cikkének (1) bekezdése és 102. cikke – A Törvényszék hatásköre”

A T-830/22. és T-156/23. sz. ügyekben,

a **Lengyel Köztársaság** (képviselik: B. Majczyna és S. Żyrek, meghatalmazotti minőségben)

felperes

az **Európai Bizottság** (képviselik: O. Verheecke, J. Estrada de Solà és K. Herrmann, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács),

tagjai: A. Marcoulli elnök, J. Schwarcz, V. Tomljenović, W. Valasidis (előadó) és L. Spangsberg Grønfeldt bírák,

hivatalvezető: M. Zwozdziak-Carbonne tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen a T-156/23. sz. ügyben:

– a Bizottság által a Törvényszék Hivatalához 2023. június 8-án benyújtott beadványban felhozott, hatáskör hiányára alapozott kifogásra,

– a Lengyel Köztársaságnak a hatáskör hiányára alapozott kifogásra vonatkozó, a Törvényszék Hivatalához 2023. július 24-én benyújtott észrevételeire,

– a hatáskör hiányára alapozott kifogásról az eljárást befejező határozatban való döntést elrendelő 2023. október 25-i végzésre,

tekintettel a 2024. július 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: lengyel.

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló kereseteivel a Lengyel Köztársaság az Európai Bizottság által a T-830/22. sz. ügyben 2022. október 12-én és november 23-án, valamint a T-156/23. sz. ügyben 2023. január 13-án hozott, a Bíróság elnökhelyettese által a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kiszabott napi kényszerítő bírság címén általa fizetendő összegek beszámítás útján történő beszedéséről szóló határozatok megsemmisítését kéri, az egyrészről a 2022. július 15. és augusztus 29., másrészről pedig a 2022. augusztus 30. és október 28. közötti időszakokat illetően (a továbbiakban együttesen: megtámadott határozatok).

A jogvita előzményei

2 Az Európai Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy a 2019. december 20-i ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény, Dz. U. 2020., poz. 190.) elfogadásával a Lengyel Köztársaság nem teljesítette az európai uniós jogból eredő kötelezettségeit, 2021. április 1-jén az EUMSZ 258. cikk második bekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet terjesztett elő a Bírósághoz, amelyet a C-204/21. számon vettek nyilvántartásba.

3 Ezzel egyidejűleg a Bizottság az EUMSZ 279. cikk alapján ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő.

4 A 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) a Bíróság elnökhelyettese helyt adott e kérelemnek, és elrendelte, hogy a Lengyel Köztársaság a C-204/21. sz. ügyben az eljárást befejező ítélet kihirdetéséig függessze fel mind a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény által bevezetett egyes nemzeti rendelkezések alkalmazását, mind a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) Izba Dyscyplinarna (fegyelmi tanács) azon határozatainak joghatásait, amelyek valamely bíróval szemben büntetőeljárás megindítását vagy a bíró letartóztatását engedélyezik. A Bíróság elnökhelyettese azt is elrendelte, hogy a Lengyel Köztársaság legkésőbb a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:593) kézbesítését követő egy hónapon belül tájékoztassa a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet annak érdekében fogadott el, hogy teljes mértékben végrehajtsa ezt a végzést.

5 A Bíróság Hivatalához 2021. augusztus 16-án benyújtott beadványában a Lengyel Köztársaság kérte a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:593) visszavonását. E kérelmet a 2021. október 6-i Lengyelország kontra Bizottság végzéssel (C-204/21 R, EU:C:2021:834) elutasították.

6 A Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy a Lengyel Köztársaság nem fogadta el a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) előírt valamennyi intézkedést, 2021. szeptember 7-én új ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be, amely arra irányult, hogy a Bíróság kötelezze a Lengyel Köztársaságot napi kényszerítő bírság fizetésére.

7 A Bíróság elnökhelyettese a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) arra kötelezte a Lengyel Köztársaságot, hogy fizessen a Bizottságnak napi 1 000 000 euró kényszerítő bírságot e végzés Lengyel Köztársaságnak való kézbesítésének napjától a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésből (C-204/21 R, EU:C:2021:593) eredő kötelezettségek teljesítésének napjáig, vagy ennek hiányában a C-204/21. sz. ügyben az eljárást befejező ítélet kihirdetésének napjáig.

8 A 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésből (C-204/21 R, EU:C:2021:593) eredő valamennyi kötelezettség lengyel hatóságok általi végrehajtását igazoló információk hiányában a Bizottság 2021. november 3-tól, a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kézbesítésének időpontjától kezdődően napi 1 000 000 euró összegű követelést számolt el.

9 2022. június 15-i levelében a Lengyel Köztársaság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a 2022. június 9-i ustawa o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (a legfelsőbb bíróságról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény, Dz. U., poz. 1259.; a továbbiakban: 2022. június 9-i törvény) lehetővé tette a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) előírt intézkedések végrehajtását, következésképpen a Bizottság az említett törvény hatálybalépésétől, azaz 2022. július 15-től már nem követelheti a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kiszabott napi kényszerítő bírságok megfizetését.

10 2022. július 20-i levelében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az egyes konkrét kérdésekben tett előrelépések ellenére a Lengyel Köztársaság nem hajtotta végre teljes mértékben a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésből (C-204/21 R, EU:C:2021:593) eredő kötelezettségeit.

A T-830/22. sz. ügyben a Lengyel Köztársaság által vitatott tartozásnak megfelelő, a 2022. július 15. és augusztus 29. közötti időszakra vonatkozó napi kényszerítő bírság címén fizetendő követelés megfizetésére irányuló eljárás

11 2022. július 27-i és augusztus 29-i levelében a Bizottság felszólította a Lengyel Köztársaságot, hogy fizesse meg a Bíróság által kiszabott napi kényszerítő bírságok címén fizetendő különböző összegeket, és közölte vele, hogy fizetés hiányában azokat beszámítás útján fogja beszedni az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) 101. cikkének (1) bekezdése és 102. cikke alapján.

12 A Bizottság ezután felszólította a Lengyel Köztársaságot, hogy fizesse meg az említett összegeket és azok késedelmi kamatait.

13 A Bizottság 2022. október 12-i és november 23-i határozatával tájékoztatta a Lengyel Köztársaságot, hogy a 63 210 000 euró összegű teljes tartozását be kívánja számítani a Lengyel Köztársaságnak az Unióval szemben fennálló különböző követeléseibe.

A T-156/23. sz. ügyben a Lengyel Köztársaság által vitatott tartozásnak megfelelő, a 2022. augusztus 30. és október 28. közötti időszakra vonatkozó napi kényszerítő bírság címén fizetendő követelés megfizetésére irányuló eljárás

14 2022. szeptember 30-i és október 28-i levelében a Bizottság felszólította a Lengyel Köztársaságot, hogy fizesse meg a Bíróság által kiszabott napi kényszerítő bírságok címén fizetendő különböző összegeket.

15 A Bizottság ezután felszólította a Lengyel Köztársaságot, hogy fizesse meg az említett összegeket és azok késedelmi kamatait.

16 A Bizottság 2023. január 13-i határozatával a Bizottság tájékoztatta a Lengyel Köztársaságot, hogy a 60 270 027,40 euró összegű teljes tartozását a Lengyel Köztársaságnak az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) címén az Unióval szemben fennálló követelésével szemben kívánja beszámítani.

A keresetek előterjesztését követő tények

17 2023. március 10-én a Lengyel Köztársaság, mivel úgy ítélte meg, hogy a 2022. június 9-i törvény hatálybalépése a körülmények megváltozásának minősül, azt kérte a Bíróságtól, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 163. cikke alapján vonja vissza, vagy másodlagosan módosítsa a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzést (C-204/21 R, EU:C:2021:878).

18 A 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzésben (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kiszabott kényszerítő bírság összegét a Bíróság az említett végzés aláírásának időpontjától kezdődően napi 500 000 euróra csökkentette.

19 A 2023. június 5-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) ítéletben (C-204/21, EU:C:2023:442) a Bíróság helyt adott a Bizottság által az EUMSZ 258. cikk alapján benyújtott keresetnek, és megállapította a Lengyel Köztársaság kötelezettségszegéseit.

A felek kérelmei

20 A Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatokat;

– másodlagosan, és a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzés (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) alapján részlegesen semmisítse meg a megtámadott határozatokat, amennyiben azok a beszámított követelések 50%-ára vonatkoznak;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

21 A Bizottság lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a kereseteket, mivel azokat olyan bírósághoz nyújtották be, amely nem rendelkezik hatáskörrel azok elbírálására;

– másodlagosan a kereseteket mint megalapozatlanokat utasítsa el;

– a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

22 A Törvényszék, miután a tárgyaláson a feleket e kérdés tekintetében meghallgatta, úgy határozott, hogy a jelen ügyeket a Törvényszék eljárási szabályzata 68. cikkének (1) bekezdése alapján az ítélet meghozatala céljából egyesíti.

A Törvényszék hatásköréről

23 A Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel a jelen keresetek elbírálására. A Bizottság álláspontja szerint, noha a megsemmisítés iránti keresetek a Bizottság beszámítási határozatai ellen irányulnak, azok nem az összegek beszámításának a költségvetési rendelet 101. cikkének (1) bekezdésében és 102. cikkében foglalt alaki feltételeire vonatkoznak, hanem tulajdonképpen arra irányulnak, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy a 2022. június 9-i törvény hatálybalépését követően továbbra is keletkezett-e tartozás a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kiszabott napi 1 000 000 euró összegű kényszerítő bírság címén.

24 A Bizottság úgy érvel, hogy a kereseteknek a Törvényszék általi vizsgálata annak értékelését jelentené, hogy a Lengyel Köztársaság a 2022. június 9-i törvénnyel végrehajtotta-e a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) az EUMSZ 258. cikk szerinti kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset alapján vele szemben elrendelt ideiglenes intézkedéseket. A Bizottság szerint azonban az EUM-Szerződés rendelkezéseiből az következik, hogy az ideiglenes intézkedések végrehajtásának értékelése az ideiglenes intézkedésről határozó bíró kizárólagos hatáskörébe tartozik. A tárgyaláson a Törvényszék kérdésére válaszolva a Bizottság azt állította, hogy a Bíróság EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján hozott ítélete végrehajtásának elmulasztásával kapcsolatos keresetekre vonatkozó hatásköri eltérés analógia útján alkalmazható a jelen ügyben.

25 A Lengyel Köztársaság vitatja a Bizottság érveit.

26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék hatásköreit az EUMSZ 256. cikk sorolja fel, és azok részletes meghatározását Európai Unió Bírósága alapokmányának 51. cikke tartalmazza. Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése első albekezdésének első mondatából kitűnik, hogy a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel első fokon többek között az EUMSZ 263. cikkben említett keresetek elbírálására, kivéve azokat, amelyek az említett alapokmány értelmében a Bíróság hatáskörében maradnak.

27 Egyébiránt az Európai Unió Bírósága alapokmánya 51. cikkének c) pontja értelmében az EUMSZ 256. cikkének (1) bekezdésében foglaltaktól eltérve, a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az EUMSZ 263. cikkben említett megsemmisítés iránti keresetek elbírálására, ha azokat a tagállamok valamelyike nyújtja be a Bizottság által elfogadott jogi aktus ellen, amely a Bíróság által az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdésének második albekezdése vagy az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésének második albekezdése alapján hozott ítélet végrehajtásának elmulasztására vonatkozik.

28 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Lengyel Köztársaság azon határozatok megsemmisítését kéri, amelyekkel a Bizottság az EUMSZ 279. cikkből eredő hatásköre keretében az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről határozó bíró által kiszabott kényszerítő bírságok tekintetében az e tagállam által fizetendő összegeket beszámította. A kényszerítő bírságokat tehát az EUMSZ 258. cikk alapján indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljáráshoz kapcsolódó ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében szabták ki.

29 Az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott jelen keresetek a Törvényszék hatáskörébe tartoznak, mivel az EUMSZ 256. cikkben foglalt, az Európai Unió Bírósága alapokmányának 51. cikkében részletesen meghatározott eltérések a jelen ügyben nem alkalmazhatók.

30 Közelebbről, ellentétben azzal, amit a Bizottság a tárgyaláson állított, a Bíróság által az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján hozott ítélet végrehajtásának elmulasztásával kapcsolatos bizottsági jogi aktus ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetekre vonatkozó eltérés analógia útján nem alkalmazható a jelen ügyben. Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 51. cikke c) pontját ugyanis – mint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése szerinti, a Törvényszék hatáskörének általános elvétől való eltérést – szigorúan kell értelmezni.

31 Következésképpen a Bizottság által felhozott, hatáskör hiányára alapozott kifogás nem megalapozott, és azt el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

Az elsődlegesen előterjesztett, a megtámadott határozatok egészének megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemről

32 A megtámadott határozatok teljes megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztására a Lengyel Köztársaság egyetlen, a költségvetési rendeletnek az ugyanezen rendelet 98. cikkével összefüggésben értelmezett 101. és 102. cikkének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik, amennyiben a Bizottság a beszámítás útján történő beszedési eljárást annak ellenére alkalmazta, hogy a Lengyel Köztársaság tartozása nem állt fenn.

33 Annak bizonyítása érdekében, hogy a beszámítás alkalmazási feltételeinek egyike, vagyis magának a tartozásnak a fennállása nem teljesül, a Lengyel Köztársaság két érvcsoportot hoz fel.

34 Először is a Lengyel Köztársaság a Trybunał Konstytucyjny (alkotmánybíróság, Lengyelország) P 7/20. sz. ügyben hozott ítéletére hivatkozik, amelyben e bíróság kimondta, hogy a Bíróság *ultra vires* határozott azáltal, hogy az EUMSZ 279. cikk alapján ideiglenes intézkedéseket fogadott el a lengyel bíróságok szervezetére és hatáskörére, valamint az e bíróságok előtti eljárásra vonatkozóan, és ily módon kötelezettségeket rótt a Lengyel Köztársaságra. Következésképpen az ilyen intézkedésekre nem terjed ki az uniós jog elsőbbségének és közvetlen alkalmazhatóságának a Lengyel Köztársaság alkotmánya 91. cikkének 1–3. bekezdésében foglalt elve.

35 A Lengyel Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a Trybunał Konstytucyjny (alkotmánybíróság) P 7/20. sz. ügyben hozott ítélete fényében a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:593) ellentétes a lengyel alkotmányos renddel. Következésképpen a Lengyel Köztársaság nem volt köteles végrehajtani az e végzésben vele szemben elrendelt ideiglenes intézkedéseket. A Lengyel Köztársaság ezt azzal egészíti ki, hogy

számos tagállam alkotmánybírósága elfogadta azt az értelmezést, amely szerint a tagállami alkotmánybíróságok hatáskörrel rendelkeznek az Unió *ultra vires* jogi aktusainak – köztük a Bíróság ítéleteinek – felülvizsgálatára.

36 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy a tagállamok igazságszolgáltatási szervezetére vonatkozó nemzeti rendelkezések az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján felülvizsgálhatók kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset útján, valamint ebből következően a többek között az említett rendelkezések felfüggesztésére irányuló, a Bíróság által az EUMSZ 279. cikk alapján ugyanezen összefüggésben elrendelt ideiglenes intézkedések keretében (2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzés, C-204/21 R, EU:C:2021:593, 54. pont). Amint arra a Bíróság elnökhelyettese a 2021. október 6-i Lengyelország kontra Bizottság végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:834) 23. pontjában már rámutatott, az a tény, hogy a nemzeti alkotmánybíróság megállapítja, hogy az ilyen ideiglenes intézkedések ellentétesek az érintett tagállam alkotmányos rendjével, nem változtat ezen az értékelésen.

37 A fentiekből következik, hogy a Trybunał Konstytucyjny (alkotmánybíróság) P 7/20. sz. ügyben hozott ítélete nem alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) foglalt értékeléseket, és következésképpen a szóban forgó követelések valós jellegét.

38 Másodszor, a Lengyel Köztársaság arra hivatkozik, hogy a 2022. június 9-i törvény 2022. július 15-i hatálybalépése miatt a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) említett nemzeti rendelkezések már nem voltak alkalmazhatók, és hogy ebből következően a Bizottság által a 2022. július 15-ét követő időszakok tekintetében a napi kényszerítő bírságok elszámolásának nincs alapja a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878).

39 Meg kell állapítani, hogy ezzel az érveléssel a Lengyel Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a 2022. június 9-i törvény elfogadása elegendő volt a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) megállapított valamennyi ideiglenes intézkedés végrehajtásához.

40 Ezt a kérdést azonban az ideiglenes intézkedésről határozó bíró már megvizsgálta a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzésben (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334). Közelebbről, a Bíróság elnökhelyettese megállapította, hogy a Lengyel Köztársaság által a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:878) aláírását követően bevezetett intézkedések alkalmasak voltak arra, hogy jelentős mértékben biztosítsák a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) elrendelt ideiglenes intézkedések végrehajtását. Így arra a következtetésre jutott, hogy a 2022. június 9-i törvény elfogadása ellenére a Lengyel Köztársaság nem teljesítette teljes mértékben az e végzésből eredő kötelezettségeit.

41 Következésképpen a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzés (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) fényében el kell utasítani a Lengyel Köztársaságnak a 2022. június 9-i törvényre alapított érvelését.

42 Ebből következik, hogy a Lengyel Köztársaság által elsődlegesen előterjesztett, a megtámadott határozatok teljes megsemmisítésére irányuló érvelés vizsgálata nem tárta fel a költségvetési rendeletnek az ugyanezen rendelet 98. cikkével összefüggésben értelmezett 101. és 102. cikkének Bizottság általi megsértését.

43 Következésképpen a megtámadott határozatok teljes megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmet el kell utasítani.

A másodlagosan előterjesztett, a megtámadott határozatok részleges megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemről

44 Másodlagosan, a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzés (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) alapján a Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatokat annyiban, amennyiben azok a beszámított követelések 50%-ára vonatkoznak. Amint azt a Lengyel Köztársaság a tárgyaláson a Törvényszék által feltett kérdésre válaszolva megerősítette, e kereseti kérelmet a megtámadott határozatok részleges megsemmisítése iránti kérelemnek kell tekinteni.

45 A Lengyel Köztársaság két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az EUMSZ 279. cikknek, valamint az arányosság, a törvény előtti egyenlőség és a hatékony bírói jogvédelem elvének megsértésén, a második pedig a költségvetési rendeletnek az ugyanezen rendelet 98. cikkével összefüggésben értelmezett 101. és 102. cikkének megsértésén alapul, amennyiben a Bizottság beszámítás útján történő beszedési eljárást alkalmazott, miközben a Lengyel Köztársaság által bevezetett intézkedések nagyrészt biztosították a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) elrendelt ideiglenes intézkedések végrehajtását. Tekintettel a két jogalap közötti átfedésekre, azokat együttesen kell megvizsgálni.

46 A Lengyel Köztársaság emlékeztet arra, hogy a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzésben (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kiszabott kényszerítő bírság összegét a Bíróság az említett végzés aláírásának időpontjától, azaz 2023. április 21-től kezdődően napi 500 000 euróra csökkentette. Azt állítja, hogy azok a körülmények, amelyek a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) megállapított ideiglenes intézkedések jelentős mértékű végrehajtásának megállapítását eredményezték, és amelyek e kényszerítő bírság napi összegének felére csökkentését indokolták, már a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzés (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) előtt fennálltak. A Lengyel Köztársaság szerint a kényszerítő bírság teljes összegének a 2022. július 15. és 2022. október 28. közötti időszak tekintetében történő végrehajtása ebből következően ellentétes az arányosság elvével, és ellentétes az ideiglenes intézkedéseknek a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:593) végrehajtásának, valamint a Bíróság jövőbeli ítélete teljes érvényesülésének biztosítására irányuló céljával.

47 A Lengyel Köztársaság közelebbről azt állítja, hogy a Bizottság azáltal, hogy az ideiglenes intézkedések végrehajtása terén tett előrelépések ellenére a 2022. július 15. és október 28. közötti időszakra vonatkozóan napi 1 000 000 euró összegű kényszerítő bírságot számított fel, túllépte a Bíróság jövőbeli ítélete teljes érvényesülésére vonatkozó célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket. Így a Bizottság által elszámolt napi kényszerítő bírságok „kvázi szankciós” jellegűvé válnak, ami ellentétes az EUMSZ 279. cikkel. A Lengyel Köztársaság hozzáteszi, hogy a beszámított követelés 50%-a már nem minősült a költségvetési rendelet 101. és 102. cikke értelmében fennálló tartozásnak.

48 A Lengyel Köztársaság szerint a Bizottság a szóban forgó kényszerítő bírságot kiszabó 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:878) értelmében köteles volt folyamatosan ellenőrizni az ideiglenes intézkedések végrehajtásának mértékét, és azt figyelembe venni a beszámítási határozataiban.

49 A Bizottság vitatja a Lengyel Köztársaság érveit.

50 Érvelésével a Lengyel Köztársaság lényegében azt rója fel a Bizottságnak, hogy a 2022. július 15. és október 28. közötti időszak tekintetében napi kényszerítő bírságok címén fizetendő teljes összeget beszedte, holott – amint azt a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzés (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) is megerősítette – a Lengyel Köztársaság a 2022. június 9-i törvénnyel nagyrészt végrehajtotta a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:593) vele szemben elrendelt ideiglenes intézkedéseket.

51 Elöljáróban, amennyiben a Lengyel Köztársaság a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzésre (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) hivatkozik, amely későbbi mint a megtámadott határozatok, tehát azt nem lehetett figyelembe venni e határozatok elfogadásakor, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 163. cikke alapján benyújtott kérelem nem arra irányul, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró visszaható hatállyal hatályon kívül helyezzen egy ideiglenes intézkedést elrendelő végzést, hanem csupán arra, hogy e végzést módosítsa vagy vonja vissza, hiszen az ideiglenes intézkedésről határozó bíró kizárólag a jövőre nézve vizsgálhatja felül az ilyen végzést, ideértve adott esetben azt is, hogy a határozata időpontjában fennálló körülményekre tekintettel újból értékeli azokat a ténybeli és jogi jellegű jogalapokat, amelyek a szóban forgó ideiglenes intézkedés elrendelését első látásra indokolták (lásd: 2022. május 19-i Cseh Köztársaság kontra Lengyelország [Turówi bánya] végzés, C-121/21 R, nem tették közzé, EU:C:2022:408, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 Ebből következik, hogy az e rendelkezés alapján benyújtott kérelem nem irányulhat az ideiglenes intézkedést elrendelő végzés múltbeli hatásainak megkérdőjelezésére (2022. május 19-i Cseh Köztársaság kontra Lengyelország [Turówi bánya] végzés, C-121/21 R, nem tették közzé, EU:C:2022:408, 23. pont).

53 Amint arra a Törvényszék a fenti 18. pontban emlékeztetett, a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzés (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) 113. pontjában a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kiszabott kényszerítő bírság összegét a Bíróság 2023. április 21-től, a Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzés (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) aláírásának időpontjától napi 500 000 euróra csökkentette.

54 A jelen ügyben a felek elismerik, hogy a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzésnek (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334) *ex nunc* hatálya van. A 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésben (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kiszabott bírság csökkentése ugyanis csak a jövőre nézve volt hatályos. Ez a csökkentés tehát csak a 2023. április 21-től esedékes összegekre vonatkozik, a korábbi időszak tekintetében esedékes összegekre azonban nem.

55 A felek azonban nem értenek egyet a Bizottság mint az EUMSZ 317. cikk alapján az uniós költségvetés végrehajtásáért felelős intézmény által az EUMSZ 279. cikk alapján elrendelt kényszerítő bírságok végrehajtásában betöltött szerep terjedelmével kapcsolatban. A Lengyel Köztársaság úgy véli, hogy a Bizottság a szóban forgó kényszerítő bírságot kiszabó 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:878) értelmében köteles volt ellenőrizni az ideiglenes intézkedések végrehajtásának mértékét, és azt figyelembe venni a beszámításról szóló határozataiban, míg a Bizottság szerint ő nem volt jogosult arra, hogy egyoldalúan lemondjon egy napi kényszerítő bírság elszámolásáról, sem pedig arra, hogy csökkentse annak összegét.

56 E tekintetben a Bizottság kötelezettségeit illetően hangsúlyozni kell, hogy az EUM-Szerződés nem állapítja meg az EUMSZ 279. cikk alapján kiszabott kényszerítő bírságok megfizetésének végrehajtási szabályait.

57 Mindazonáltal, amennyiben az EUMSZ 279. cikk értelmében az ideiglenes intézkedésről határozó bíró arra kötelez valamely tagállamot, hogy fizessen a Bizottságnak napi kényszerítő bírságot, és mivel az EUMSZ 317. cikk értelmében a Bizottság hajtja végre az uniós költségvetést, a Bizottság feladata, hogy az EUMSZ 322. cikk alapján elfogadott rendeletek rendelkezéseinek megfelelően beszedje az uniós költségvetést az e kényszerítő bírság megfizetésére kötelező végzés végrehajtása alapján megillető összegeket.

58 A jelen esetben a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:878) meghatározta a kényszerítő bírság napi összegét, amely 2023. április 21-ig változatlan maradt, valamint meghatározta e kényszerítő bírság időtartamát. Közelebbről, a kényszerítő bírság kezdő időpontjaként e végzés kézbesítését, befejező időpontjaként pedig azt a napot határozta meg, amikor a Lengyel Köztársaság teljes mértékben végrehajtja a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésből (C-204/21 R, EU:C:2021:593) eredő kötelezettségeit, vagy ennek hiányában a C-204/21. sz. ügyben az eljárást befejező ítélet kihirdetésének napját.

59 Így a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésből (C-204/21 R, EU:C:2021:878) az következik tehát, hogy a kényszerítő bírságot meg kell fizetni, következésképpen a Bizottság mindaddig köteles gondoskodni annak beszedéséről, amíg a Lengyel Köztársaság nem hajtja végre teljes mértékben a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:593) rendelkező része 1. pontjának a)–e) alpontjában felsorolt kötelezettségeket.

60 Ezzel szemben a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzésből (C-204/21 R, EU:C:2021:878) nem tűnik ki, hogy a Bizottság jogosult lett volna részleges végrehajtás esetén csökkenteni a napi kényszerítő bírság összegét. Ezenkívül megkérdőjelezné a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:878) kötelező jellegét – amelyben a Bíróság alelnöke a kényszerítő bírság összegét napi 1 000 000 euróban állapította meg –, ha a Bizottság számára jogosultságot vagy akár kötelezettséget biztosítanának arra, hogy a napi kényszerítő bírság összegét aszerint módosítsa, hogy a Lengyel Köztársaság milyen mértékben hajtja végre a 2021. július 14-i végzésből (Bizottság kontra Lengyelország, C-204/21 R, EU:C:2021:593) eredő kötelezettségeit.

61 Amint arra a fenti 10. pont emlékeztet, a Bizottság a 2022. július 20-i levelében úgy ítélte meg, hogy a megtett lépések ellenére a 2022. június 9-i törvény nem biztosítja a 2021. július 14-i Bizottság kontra Lengyelország végzésből (C-204/21 R, EU:C:2021:593) eredő kötelezettségek teljes körű végrehajtását, amit egyébként az ideiglenes intézkedésről határozó bíró is megerősített

a 2023. április 21-i Bizottság kontra Lengyelország (A bírák függetlensége és magánélete) végzésben (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334). Mivel a fenti kötelezettségek teljes körű végrehajtása nem volt megállapítható, a Bizottság helyesen járt el, amikor a 2022. július 15. és október 28. közötti időszak tekintetében a kényszerítő bírság teljes összegét végrehajtotta.

62 Ezenkívül el kell utasítani a Lengyel Köztársaság azon érvelését is, amely szerint a kényszerítő bírság teljes összegének a 2022. július 15. és október 28. közötti időszak tekintetében történő végrehajtása ellentétes volna az arányosság és a törvény előtti egyenlőség elvével. Az ilyen érvelés ugyanis azt jelentené, hogy a Bizottság jogosult lett volna arányossági vizsgálatot végezni a Bíróság elnökhelyettesének ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzése tekintetében, és megváltoztatni a kiszabott kényszerítő bírság összegét, megkérdőjelezve ezáltal az ilyen végzés kötelező jellegét. Márpedig a Szerződés vagy a másodlagos jog egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy a Bizottságot ilyen hatáskörrel ruházná fel.

63 Ráadásul, amennyiben a Lengyel Köztársaság az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkében rögzített hatékony bírói jogvédelem elvének megsértésére hivatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy 2022. július 15-től, a 2022. június 9-i törvény hatálybalépésének időpontjától rendelkezett olyan jogorvoslati lehetőséggel, amely lehetővé tette, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bírótól a Bíróság eljárási szabályzatának 163. cikke alapján a napi kényszerítő bírság törlését vagy csökkentését kérje. Márpedig a Lengyel Köztársaság nem közvetlenül a 2022. június 9-i törvény hatálybalépését követően, hanem csak 2023. március 10-én terjesztett elő e rendelkezés alapján a 2021. október 27-i Bizottság kontra Lengyelország végzés (C-204/21 R, EU:C:2021:878) visszavonása vagy módosítása iránti kérelmet.

64 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a Lengyel Köztársaság által a másodlagosan – a megtámadott határozatok részleges megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztására – előterjesztett jogalapok vizsgálata nem tárta fel az EUMSZ 279. cikknek vagy a költségvetési rendelet 98. cikkével összefüggésben értelmezett 101. és 102. cikkének, sem pedig az arányosság, a törvény előtti egyenlőség vagy a hatékony bírói jogvédelem elvének megsértését.

65 Következésképpen a megtámadott határozatok részleges megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmet, valamint a kereseteket teljes egészükben el kell utasítani.

A költségekről

66 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

67 A Lengyel Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a T-830/22. és T-156/23. sz. ügyeket az ítélet meghozatala céljából egyesíti.

2) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

3) A Törvényszék a Lengyel Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

Marcoulli Schwarcz Tomljenović

Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. február 5-i nyilvános ülésen.

Aláírások